

[DIXIT ergo eis iterum Iesus.] Sua nimia charitate dignatur Christus, quod testis dixerat, (vt attentiores redderet & alius in hederet animis auditorum quod per similitudinem esset in fixu) cæcis Phariseis explicare. Hæc expositio elegans, ac peruenuita est proverbij, & rei per prouerbia dictarum, ad personam accommodatio.

[AMEN, amen dico vobis, quia ego sum ostium ouium.] En charitatis feruor in Christo, qui videns Pharisæos ad credendum tardos, & difficiles, verbo addit iuramentum, vt illos magis pelliciat, & facilius commoueat ad excipiendam veritatem. AMEN &c. Quasi dicat, Pro certissimo confirmo, & assero vobis incredulis, & ignorantibus quis sim ego, & quæ mea sint officia: QVIA ego sum illud ostium, de quo loquutus sum, per quod oves ingredi, & egredi oportet, si velint incolumes esse.

Ostium Christi.

Tautologia.

Christus pacemiam exponens aperit, & asseuerat se ostium esse, non tautologia quadam, & eiusdem eloquio, sed necessaria duplicis ostij expositione. Est enim Christus ostium, per quod ingrediatur oportet, qui pastoris boni munus velit obire: vnde non satis est, intra septa Ecclesiæ quacunque via irrupisse, nec satis est ad pastoris titulum, ac dignitatem quomodocunque penetrasse: vnica via, & ostium vnicum ad hoc munus pastoris Christi est. Hic ingressus in ouile OVIUM non armis, & militis terculamentis, sed Spiritus vocatione, proborumque electione: non spoliandi, & dilaniandi, sed pacendi animo fiat. Est etiam Christus ostium ad doctrinam, quæ sola ducit ad Patris cognitionem, & illius fruitionem, quæ viuificat, saluat, & tranquillat conscientias. Summa huius hæc est: Extra Christum non est salus. Acto. cap. 4. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. Quum ergo piorum omnium (qui veræ sunt oves) cor neque viuificetur, neque accipiat consolationem, nisi è solo Christi Euangelio, puròque verbo, nemo rectè in Ecclesia docebit, nisi Christum verè doceat, nisi Euangelium, & verbum purum, & solidum prædicauerit.

Ingressus pastoris in Ecclesiam qualis esse debet.

Predicator idoneus.

Pseudo doctores fures.

[OMNES quotquot venerunt, fures sunt, & latrones.] Verbo VENERUNT, significat eos, quos non mittit, fures esse, & latrones. Venientes enim, mittentis verbum (quo pascant) non afferunt, sed lucro studentes, oves laniant,

laniant,